

[Hvidberg.]

lige Præster, og det ærede Medlem talte om to Standpunkter i een Person. Det har jeg allerede een Gang svaret det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen paa under første Behandling i Januar Maaned, men nu ønsker jeg at gentage, at der er ikke Tale om to Standpunkter i een Person for mit Vedkommende, men der er Tale om, at jeg ønsker et Standpunkt gennemført paa en efter min Opfattelse rimelig og ordentlig Maade, idet jeg ønsker Spørgsmaalet henvist til Kirken selv.

Det ærede Medlem talte om, at jeg ønskede Sagen henvist til en Kommission. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at jeg ønsker Sagen henvist til Kirken, og da det altsaa desværre er saaledes, at Kirken ikke har noget fælles Organ, saa ønskede jeg et Udvalg nedsat, der kunde træffe Bestemmelse om, hvordan et saadant Organ kunde tilvejebringes og faa en saadan Sammensætning, at man med Rette deri kunde finde et Udtryk for Kirken. Jeg ved imidlertid godt, at naar jeg taler om disse Ting, støder vi paa en Grundforskel mellem det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og mig i vort kirkepolitiske Syn, en Grundforskel, som ikke blot eksisterer mellem det ærede Medlem og mig, men som hænger sammen med en Grundforskel i Kirkesynet her i Danmark, som er meget gammel og meget dybtgaaende, og som vi ikke kan ændre paa her i Eftermiddag, og som jeg derfor vil lade ligge.

Om selve den foreliggende Sag, som er mellem den højtærede Kirkeminister og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, mener jeg at maatte sige, at den af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen foreslaaede Bestemmelse ikke giver nogen Sikkerhed mod Overgreb over for anderledes tænkende, i alt Fald saa god en Sikkerhed som den af den højtærede Kirkeminister foreslaaede Paragraf. Det er efter min Opfattelse et rimeligt og et sømmeligt Krav, at der skabes Sikkerhed for, at der ikke i noget Sogn ansættes en kvindelig Præst mod det lokale Menighedsraads Flertals Ønske, og jeg ser ogsaa, at den højtærede Statsminister i en Artikel ikke i et Interview, men direkte i en Artikel, som han har skrevet — det var et Svar til Provst Levy Blang — er gaaet helt og fuldt ind for sin Kirke-ministers Syn paa denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger ganske vist, at det er uden no-

gen Mening at tale om Tvang og Ufrihed i Forbindelse med hans Paragraf, men det tror jeg nu ikke det er. Hvis der i et Pastorat i det ene Sogns Menighedsraad er Flertal for at ansætte en kvindelig Præst og i det andet Sogns Menighedsraadsafdeling eller Menighedsraad er Flertal mod at ansætte en kvindelig Præst, saa bør den kvindelige Præst ikke ansættes. Det er rimeligt, og det er sømmeligt, og det er i alt Fald ogsaa nytestamentligt, at man i saadanne Tilfælde bøjer sig for den svagere Part, og med den svagere Part mener jeg her den, som tager Anstød af, at der ansættes en kvindelig Præst. De stærke maa i dette Tilfælde bøje sig og sige: Saa giver vi Afkald paa det, naar de andre ikke vil. De tilstedeværende Teologer vil vide, at dette er et klart nytestamentligt Standpunkt. Det kunde jo nemlig være, at der i det Menighedsraad, hvor Flertallet var imod Ansættelse af en kvindelig Præst, virkelig var nogle Mennesker, som var imod det af Samvittighedsgrunde, og saa bør man ikke tvinge dem. Derfor vil jeg absolut anbefale den højtærede Kirkeministers Formulering af § 7, og jeg kan ikke helt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen virkelig vil hindre Mennesker, som er Tilhængere af Ansættelse af kvindelige Præster, i deres Tilslutning til denne Lov ved at stille sig saa stærkt og saa stejlt i Stedet for at gaa over til et Standpunkt som det, der er taget af Kirkeministeren. Jeg kan ikke se, at det kan være ret i Frihedens Navn at ville øve noget, der i Virkeligheden smager af aabenbar Tvang mod Samvittighederne. Men jeg skal nu afslutte mit Indlæg og sige, at jeg vil anbefale dette høje Tings Medlemmer at stemme for den af mig tidligere fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Arnth Jensen:

Der er under denne fortsatte Behandling egentlig ikke fremkommet noget særligt nyt, men da der alligevel er faldet nogle Udtalelser, som jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til, har jeg taget Ordet igen.

Udvalgets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, har Gang paa Gang i sin Argumentation fremført, at Menighedsraadene i et Pastorat i alle andre Tilfælde optræder som en Enhed. Jeg formoder, at det ærede Medlem hermed mener, at ved andre Præsteansættelser optræder Menighedsraadene som en Enhed, for ellers